

Külföldi hírek,

Értesítő

NEMZETKÖZI BARLANGTANI KOLLOKVIUM CSEHSZLOVÁKIÁBAN

Az 1980. évi szófiai Európai Regionális Konferencián született határozat értelmében a szocialista országok barlangkutatóinak II. találkozója 1982. augusztus 29. és szeptember 4. között Csehszlovákiában került sor.

A kollokviumot a Szlovák Szocialista Köztársaság Kulturális Minisztériuma, az Országos Természetvédelmi Központ és a Szlovák Barlangkutató Társulat rendezte. A kollokviumon — meghívás alapján — 27 fő vett részt, Magyarországot 4 fő képviselte.

A kollokvium célja volt, hogy a szocialista országok képviselői — megismerkedve a rendező ország barlangjaiban folyó kutatásokkal, a barlangok dokumentálásával, az idegenforgalom számára megnyitott barlangok helyzetével, a barlangok kiépítésének kérdésével és az amatőr barlangkutatók munkájával — megvitassák az eredményeket és problémákat, kicserélhessék tapasztalataikat és közös munkával határozzák meg a következő években megrendezendő találkozók témakörét.

A kollokviumot Dr. Pavol Mitter, a Szlovák Karszt Múzeum tudományos munkatársa, a kollokvium főszervezője nyitotta meg. Dr. Josef Klinda a Kulturális Minisztérium részéről üdvözölte a megjelenteket, és előadást tartott a szlovák karszt- és barlangvédelem helyzetéről és jelenlegi felépítéséről.

A Városi Tanácsban tartott fogadás után a résztvevők megtekintették a Szlovák Karszt Múzeum „A Sztraceni-barlang feltárásának 10 éves évfordulója”, „Barlangi plakátok”, valamint az „Ásványok” című időszakos kiállításait.

Ing. Marcel Lalkovič, a múzeum dokumentációs osztályának vezetője bemutatta az osztály munkáját, részletesen ismertette a karszt- és barlangnyilvántartás rendszerét. A dokumentációs osztály könyvtár, térképtár, fotoarchívum és dokumentációs részekre oszlik. A feladatokat hét dolgozó látja el.

A dokumentációs tevékenységet 1950-ben kezdték meg és 1976-tól használják a központi nyilvántartási lapokat. A karsztjelenségek nyilvántartó lapjának kidolgozásához a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat szpeleográfiai terepjelentését vették alapul.

Az NDK képviselői hozzászólásban ismertették az országukban használatos barlangnyilvántartási rendszereket, majd Hazslinszky Tamás röviden bemutatta a Környezetvédelmi Intézet Barlangtani Osztálya által kidolgozott nyilvántartási rendszert.

Este a Szlovák Barlangkutató Társulat által szervezett külföldi expedíciókon forgatott filmek, illetve az NDK barlangkutatók kutatási területét bemutató film levetítésére került sor.

Augusztus 31-én a Deményfalvi-jégbarlang megtekintése előtt Dr. Pavol Mitter a Deményfalvi-völgy geológiáját, genetikáját, Dr. Halaš, a múzeum klimatológusa pedig a jégbarlang mikroklímájának kutatásában elért eredményeket ismertette.

A deményfalvi Béke-barlangnál Alfonz Chovan, a Karszt Múzeum igazgatója ismertette a barlang kiépítési terveit, majd bemutatta annak gyakorlati megvalósítását.

Alfonz Chovan, a Szlovák Karszt Múzeum igazgatója előadást tart a Szabadság-barlang kiépítésének terveiről (Hazslinszky T. felvétele)

A résztvevők elismerését váltotta ki az a tény, hogy a barlang kiépítése közvetlenül a múzeumhoz tartozik, az ott dolgozók a múzeum dolgozói. A kiépítési tervben rögzített munkákat mindig az adott helyi viszonyok szerint a helyszínen alakítják.

A deményfalvi Szabadság-barlang megtekintése során több helyen tapasztalhattunk olyan óvintézkedéseket, amelyek a barlangvédelem érdekében hazánkban is követhetők lennének. Így például az algásodás ellen a lámpatestek helyzetét változtatják. Olyan szakaszokon, ahol az idegenforgalom a képződményeket veszélyezteti, azokat hálóval védik.

Szeptember 1-én a kollokvium résztvevői a Vazseci- és a Dobsinai-jégbarlang érintésével Rozsnyóra utaztak. A Dobsinai-jégbarlangnál Dr. Halaš ismertette a barlangban folyó klímaméréseket, az elektromos vezérlésű mérőműszerek rendszerét és működését. Ing. M. Lalkovič pedig előadást tartott a barlangban végzett jégmozgásmérésekről.

A kollokvium egyik központi kérdése a Baradla—Domica-barlangrendszer megóvása érdekében végzendő feladatok megvitatása volt. Ez a téma napirendre került a megye vezetőivel a betléri Andrassy kastélyban folytatott baráti beszélgetésen, ugyanúgy, mint a barlang bejárása során.

A Domica-barlangnál Dr. Josef Jakál barlanggenetikai előadása után megtekintettük a környéket, ahol az alkalmazott agrotechnika a barlang legfőbb károsítója.

A eliszapolódott Domica-barlang szomorú látványa után az Ochtinai-aragonitbarlangban egyedülálló képződményekben gyönyörködhattunk. A véletlen során feltárult barlang — bár az idegenforgalom számára ki van építve — megóvása érdekében látogatását nem szorgalmazzák.

A szlovák amatőr barlangkutatók — Dr. Roda István (Társulatunk tiszteleti tagja) és Rajman

László — a barlanggyógyászat terén nemzetközi elismerést kiváltó kutatásainak eredményét ismertette a Gombaszögi-barlang megtekintése alkalmával. A Karszt Múzeum a kutatások jelentőségét felismerve a barlang bejáratának közelében kutatóállomást hozott létre, ahol a nevezett két kutató — mint a múzeum külső munkatársai — az amatőr barlangkutatók segítségével végzi vizsgálatait.

Érdekes és tanulságos volt végighallgatni a rozsnyói barlangkutatók és a Morva Karszt természetvédelmi felügyelőjének színes diaképekkel illusztrált előadását munkaterületükről.

A Szlovák Szocialista Köztársaság leghosszabb barlangja a 17 km hosszú Sztracenai-barlang, mely a Dobsinai-jégbarlanggal egy rendszert alkot. A két barlang összekapcsolási kísérleteit azonban a jégbarlang megóvása érdekében nem engedélyezik.

A kollokvium hatodik napi programja e barlang megtekintése volt. Bár a barlang az idegenforgalom számára nem kiépített, de a barlangot kutató csoport, a bejárás megkönnyítése érdekében a nagyobb aknába vaslétrákat épített be. A barlang kutatásának eredményeként folyamatosan újabb és újabb szakaszok válnak ismertté.

A Karszt Múzeum a barlangot kutató csoport tevékenységének elismeréseként a faluban egy házat vásárolt, ahol a csoport kutatóbázist alakított ki.

Este a kollokvium résztvevői történelmi jelentőségű helyen, Krasznahorka vára alatt rendezett vacsorán a hét eseményeit megvitatva írásba foglalták javaslataikat. Megerősítették, hogy a bulgáriai határozat értelmében a szocialista országok 1983. évi találkozója a Szovjetunióban kerül sor.

Szeptember 4-én J. Jakál a kollokvium utolsó programjaként előadást tartott a Szilicei-jégbarlangnál a fennsík morfológiájáról, majd a találkozót a rozsnyói barlangkutatók barlangmentő bemutatója zárta be.

Székely Kinga

Rimaszombati barlangkutatók

Jó szakemberekből álló, lelkes barlangkutató csoport munkájáról és szép eredményeiről tudósított a *Tíz év barlangkutatás Rimaszombatban* című, magyar nyelvű tanulmányokat tartalmazó füzet. De gondosan megrendezett, színvonalas kiállítás is bemutatta a csoport életét, szakmai tevékenységét és eredményeit a rimaszombati (Rimavská Sobota, Csehszlovákia) Gömöri Múzeumban 1982. december 1-től 1983. január 31-ig.

Az öt részből álló kiállítási anyagból megismerhettük a *Gaal József* által vezetett, tíz éve fennálló barlangkutató csoport tevékenységének rövid történetét, feltáró, tudományos kutató és dokumentációs munkáik eredményeit, az általuk kutatott karszterület és barlangok védelmét, és képet adott a csoport számos külföldi tanulmányútjáról is. Résztvettek többek között olaszországi, franciaországi,

valamint spanyolországi barlangkutató tanulmányutakon, ahol több nevezetes, nagy mélységű barlang aljára is lejutottak. A kiállítás gazdag illusztrációs anyagához magyar és szlovák nyelvű feliratok adtak tájékoztatást.

A rimaszombati barlangkutatók munkaterületükön, a Gömör—Tornai-karszt nyugati peremén húzódó mészkővidéken, a feltáró és dokumentációs munka mellett tudományos vizsgálatokkal is rendszeresen foglalkoznak. Főleg a földtani, ásványtani és biológiai kutatások terén értek el szép eredményeket (az opál ásványosodásának kimutatása az Ispán-mezei-barlang cseppköveiben, több barlang troglobiont faunájának begyűjtése és feldolgozása stb.). Ezidáig összesen több mint 1300 m barlangfolyosóról készítettek részletes térképet. Kapcsolatot tartanak fenn többek között a miskolci

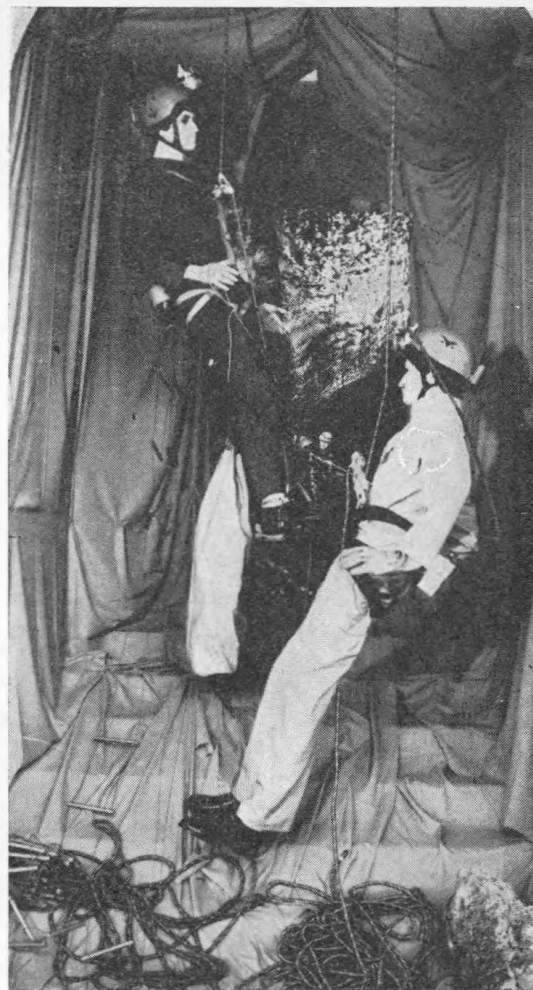
*Kirakati bábukon mutatták be a mászótechnikát
(Molnár Miklós felvételei)*

Herman Ottó, az esztergomi Kadić Ottokár és a budapesti Vörös Meteor Központi barlangkutató csoporttal. 1980 nyarán a Herman Ottó csoport segítségével sikerült föltárniuk a Poledubravíc nevű barlangot a Derencsényi-karszton (Csehszlovákia), melynek falán egy geológiai érdekesség, algsztromatolitok tömeges kimállása található. 1982 nyarán a Vörös Meteor Központi csoport barlangkutatói vettek részt a rimaszombati Murány-völgyi tábora keretében a Beretkei-karszt (Csehszlovákia) komplex kutatásában.

A rimaszombati barlangkutatók már említett tanulmányfüzete tíz év kutatási eredményeiről ad számot. A szerény kivitelű, de rendkívül színvonalas füzetben Gaál József a csoport tíz éves tevékenységét vázolja fel, dr. Gaál Lajos munkaterületük földtani viszonyait és az ottani karszt kutatásának jelentőségét foglalja össze, dr. Pomichal Richárd a Derencsényi-karszt barlangjaiban élő gerinctelen fauna vizsgálatának eredményeiről számol be, Gyurcsik Károly és Benedek László a Podbaniste-Kadlub-barlangrendszer föltárásának történetét és legújabb eredményeit ismereti, dr. Gaál Lajos és dr. Kliment János a Derencsényi-karszt képződményeinek védelméről írnak, Gaál József és Gyurcsik Károly a csoport tagjainak külföldi barlangkutató tanulmányújáról számolnak be.

A rimaszombati csoport tíz éves fennállása alkalmából a Szlovákiai Barlangkutató Társaság *Spravo-daj* című folyóiratának 1982. évi 2. számát teljes egészében a jubiláló csoport eredményeinek szenteli, és számos fényképpel, térképpel és ábrával illusztrálva szlovák nyelven közli a fentebb ismertetett magyar nyelvű tanulmányfüzetben szereplő dolgozatokat, kiegészítve dr. Ženiš Pálnak a rimaszombati csoport ásványtani kutatásainak eredményeiről és Gyurcsik Károlynak egy ereszkedő fékcsgiga terhelési próbája tapasztalatairól írt tanulmányával.

A rimaszombati barlangkutató csoport tíz esztendő alatt a barlangkutató minden területén figyelemre méltó eredményeket ért el, és jubileuma alkalmából rangos tanulmányokban, valamint szép

és rendkívül tartalmas múzeumi kiállításon ismertette ezeket a szép eredményeket.

Sikereikhez szívből gratulálunk, és a következő évtizedekre is jó egészséget, eredményes munkát és jó szerencsét kívánunk.

Dr. Dénes György

*A kiállítás
egyik részlete*

NEMZETKÖZI BARLANGTECHNIKAI TALÁLKOZÓ FRANCIAORSZÁGBAN

Az Újpalota Sport Egyesület Pannónia Barlangkutató Csoportja 1981. elején felvette a kapcsolatot a Francia Barlangkutató Szövetséggel. A későbbiekben hazánkba látogatott a szövetség elnöke, Michel DECABERT, valamint főtítkára, Gerard AIME, és cserelátogatásokban állapodtunk meg.

A kapcsolat folytatásaként 1982. elején meghívtak kaptunk az I. Nemzetközi Barlangtechnikai Találkozóra, melynek tananyagát már jóval előbb megkaptuk. A találkozóra az U.S.E. két kutatója, Kardos László és Keczely György utazott ki 1982. augusztus 22-én. A találkozót a Saint Martin-i (Vercors) Nemzetközi Barlangkutató Központban rendezték meg. A találkozón Svájcot 3 fő, Norvégiát 3 fő, Olaszországot 2 fő, Mexikót 2 fő, Angliát 1 fő, Franciaországot 4 fő képviselte.

Az összefogás célja volt, hogy a különböző országok képviselői ismertessék országuk mászó-

technikáját, és egymás között kicseréljék tapasztalataikat.

A beszámolók után a figyelem főként a technikára terelődött, a tárgyalóteremben elhelyezett PETZL bábún bemutatták a francia *mászótechnika* egész folyamatát. Ennek lényege:

1. A speciális beülőheveder, mely közvetlenül az ágyék fölött kapcsolódik össze egy delta karabinerrel. Az új beülőheveder érdekessége, hogy egyetlen varrás sincs rajta, a heveder 3—3,5m hosszúságú és 3 különböző típusú csat segítségével percek alatt összefűzhető.

2. A speciális mellheveder, szintén egyszerű megoldásban. (Itt fontos megjegyezni, hogy a mellhevedert tilos külön használni).

3. A két hevedert egy Croll mellgép köti össze, melynek a mászásnál is van szerepe, mégpedig a legideálisabb súlyelosztást biztosítja.

4. A beülőheveder delta karabinerébe van beakasztva az ún. futószár, ami két kötélvégből áll. A rövidebb kötélvég a nitt átszerelésénél játszik köztes szerepet, úgy a leereszkedésnél, mint a felmászásnál. A másik kötélvég hosszabb és egy zárt karabinerrel csatlakozik a kézi PETZL mászógéphez (más néven a poignéehez; ez olyan hosszú, hogy ha esetleg a mellgép elfelejtett vagy hibás kapcsolásából eredően beleesünk, akkor a poignée-t elérjük és korrigálhatjuk a hibát). A futószár és a poignée karabinerében van a láb-kötélgyűrű is.

Mászáskor a mellgépet beakasztjuk a kötébe, és alatta addig húzzuk lefelé a kötelet, míg a nyúláshatáron túl nem megy. Ezt követően beakasztjuk a poignée-t, a lábunkat a kötélgűrűbe helyezzük, beelépünk, majd egyidejűleg emeljük a lábunkat és a poignée-t, miközben beelépünk és felállunk. Közben a Croll mellgépben szalad a köté, és amikor felállunk, utána közvetlen bele is ülhetünk a beülőhevederbe. Ezt ismételve, ritmikusan egyre feljebb haladunk. A felállásnál a testünket mind a négy végtagunkkal emeljük, így — ellentétben minden más mászással — egy kézre vagy lábba csak negyed-rész testsúly esik, ami a hosszútávú mászásnál kevésbé fárasztó.

Ereszkedő STOP-PETZL-lel. A gépet csavaros karabinerrel a beülő delta karabineréhez csatoljuk és zárjuk a karabinert. Használat közben az oldalt elhelyezkedő kis rugós retesz lehetővé teszi, hogy ne kelljen kiszerezésnél mindig kinyitni a karabinert, és ily módon ne tudjuk leejteni az ereszkedő gépünket. A gépet befűzzük, majd a stop-kart lenyomva, az excentrikus csigát kibillentve elkezdjük az ereszkedést. A karral szabályozhatjuk még a sebességünket is, de a lényeg az, hogy elengedve a kart, a gép azonnal blokkol. Ez főként akkor hasznos, ha az ereszkedés során ájulás, ütés, roszullét vagy más probléma adódna.

A PETZL-féle mászófelszerelés

A Gouffre Berger bejárata a mentés idején (Kardos László felv.)

E technikára jellemző: a könnyű és biztonságos mászás, az átszerelés, a haladás és a gépek könnyű tisztántartása.

A szóbeli tapasztalatcsere után gyakorlati bemutató következett: a *Gouffre Berger-barlang bejárása* 26 fő részvételével, 3 nap alatt. A résztvevőket négy csoportba osztották, az egyes csoportok a következő feladatokat kapták:

- I. csoport: kiépíti a barlangot 640 m-ig, ott bivakol, majd visszatér a felszínre;
- II. csoport: elmegy a végpontig, bivakol 640 m-en, majd visszatér.
- III. csoport: lemegy végig, kiserel, bivakol, majd visszatér.
- IV. csoport: leereszkedik 640 m-ig, bivakol, majd visszafelé kisereli az anyagokat.

Sajnos a tervezett programot nem tudtuk végrehajtani, mivel a második csapat leszállása után elkezdett esni az eső, s egy hétig zuhogott. A barlangban —850 m-nél lezárultak a szifonok, a II. csapat bent rekedt.

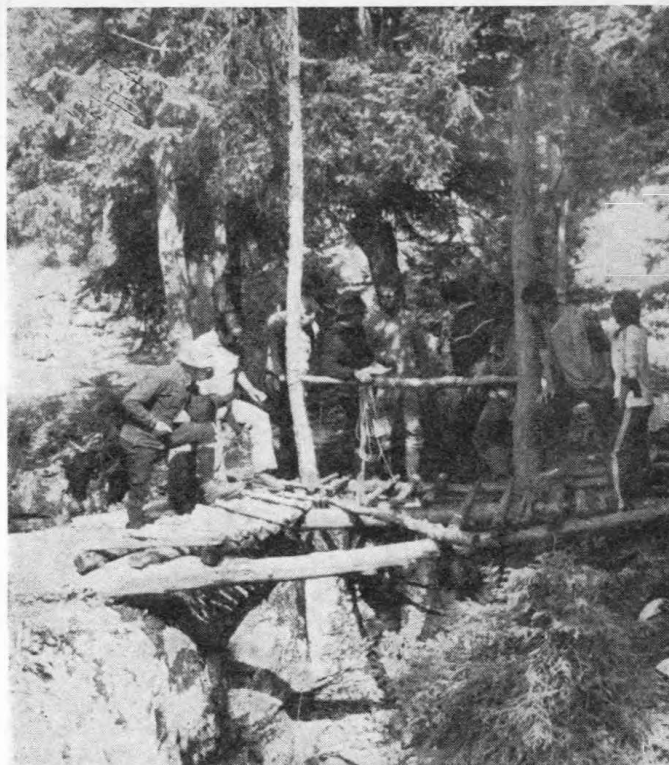
A III. csoport tagjai már mentésre, illetve információszerzésre szálltak le, de mindössze lezárt szifonokkal találkoztak. Ezek után háromnapos mentési akció következett. A helyszínre kiszállt a barlangi mentők helyi szervezete, így módunkban volt megtekinteni egy francia barlangi mentést.

A mentésre jellemző volt az egységes technikai felszerelés és a szervezettség. A harmadik napon a mentők megtalálták —850 m-nél kollegáinkat, akik épségben voltak, és elindultak a felszínre. A baleset szerencsés kimenetelű volt.

Barátainktól az akció végén elbúcsúztunk, s reméljük, hogy további gyümölcsöző kapcsolatot tudunk fenntartani a francia barlangkutató társainkkal.

Végül ezúton is szeretném megköszönni mindazoknak a segítségét, akik támogatták vállalkozásunkat.

Kardos László

A IX. Nemzetközi Szeleológiai Kongresszus

A IX. Nemzetközi Szeleológiai Kongresszus 1985. július 15—21. között a spanyolországi Jacában lesz, amely Aragóniában, a Pireneusok D-i előterében levő város. További információkat és körleveleket az UIS-BULLETIN következő számai közölnek, ill. a szervező bizottságtól szerezhetők be, melynek címe:

*IX. Congreso Internacional de Espeleologia
Apartado de Correos 5.077
Zaragoza (España)*

*UIS-BULLETIN
1982. 1/2 (22)*

SZOVJET BARLANGKUTATÁSI EREDMÉNYEK '82

Kievi barlangkutatók a *Kujbisevszka-barlang* mélységét —480 m-ről —710 m-re növelték.

Egy 125 fős expedíció 70 új barlangot tárt fel a Nyugat-Kaukázusban. Az expedíció a legnagyobb mélységet a *Napra-zsomboly* feltárásánál érte el: —956 m-t.

A tomszki barlangkutatók a *Vesiennyaka-barlangot* —400 m-ig tárták fel.

A szimferopoli barlangkutatók a permi területen a *V. Pantjukhin-barlangban* —650 m-en egy szifonig jutottak le.

Az 1982. év végi összesítés szerint a Szovjetunióban 13 barlang mélysége haladja meg az 500 m-t és 26 barlang hosszúsága az 5 km-t.

*SPELUNCA
1983. jan.—márc. 9. szám, p. 15.*

ANGOL EXPEDÍCIÓK 1982-BEN

A BCRA barlangi búvár csoportja (Cave Diving Group) héttagú (5 búvár+2 serpa) expedíciót vezetett Görögországba. Eredményes merüléseket és térképezést hajtottak végre az Agia Trias, a Selinita System és a Dracos-forrás járataiban.

A BCRA barlangkutatóinak hattagú csoportja 1982 augusztusában újra expedíciót szervezett a jávai Gunung Sewu karszterületének továbbfeltá-

rására. A hathetes kutatóút során 160 barlangot kerestek fel, ezek közül 60-ban több mint 27 km hosszúságú részt térképeztek fel.

Egy négytagú angol expedíció 600 m-t meghaladó hosszúságú barlangot tárt fel a barlangokban szegény Norvégiában, Fiplingdal közelében (Kvannlihol).

CAVES and CAVING
1983. febr., 19. sz.

Külföldi barlangstatisztikák

Belgium (1983)

1000 m-nél hosszabb 16 barlang

Leghosszabbak:

Grottes de Han	5 720 m
Grotte de Hotton	3 500 m
Grotte de Remouchamps	2 800 m
Drève des Etancons	2 560 m
Grotte de Pére Noël	1 800 m

50 m-nél mélyebb 27 barlang

Legmélyebbek:

Trou Bernard	140 m
Trou Wéron	110 m
Trou qui Fume	87 m
Grotte Persévérance	84 m
Trou de l'Église	82 m

SPÉLÉO FLASH

1983. 136., p. 30—32.

Dél-Korea (1981)

500 m-nél hosszabb 13 barlang

Leghosszabbak:

Chodang-gul	6 000 m
Hwanseon-gul	3 920 m
Kosi-gul	2 980 m
Seongryu-gul	2 200 m
Sockhwa-gul	1 320 m

Legmélyebbek:

Namgandock-gul	181 m
Yongdam-gul	82 m
Nodong-gul	72 m

NOTIZIARIO SEZIONALE CLUB ALPINO ITALIANO

1981. 35. évf., p. 24—27.

Finnország (1982)

Leghosszabbak:

Kasbergsgrottan	20 m
Torholagrottan	20 m
Surkealamminnagrottan	14 m
Rövarbergshalen	12 m
Grottan i Ormberget	7,5 m

GROTTEs et GOUFFRES

1982. 84., p. 24.

India (1982)

Leghosszabbak:

Belum Guhalu	2 114 m
Dobhakhhol Cave	1 092 m
Borra Guhalu	824 m
Yerra Zari Gabbi	684 m
Gupta Cave	350 m
Billa Sorgam	300 m

Legmélyebbek:

Borra Guhalu	86 m
Lower Swift Hole	68 m
Upper Swift Hole	50 m

Nepál (1982)

Leghosszabbak:

Patale Chhango	2 959 m
Powerstation Gupha	293 m
Mahendra Gupha	275 m
Gupteswary Gupha	190 m
Eastern Powerstation Gupha	173 m

DIE HÖHLE

1982. 33. évf. 2., p. 48—59.

Jugoszlávia (1982)

Leghosszabbak:

Postojnska jama	14 600 m
Poloska jama	11 000 m
Krizna jama	8 163 m
Kacna jama	8 080 m
Vjetrenica	7 503 m

SPELUNCA

1982. 8., p. 18.

Svédország (1982)

100 m-nél hosszabb 13 barlang

Leghosszabbak:

Bodagrottorna	2596 m
Klövbergsgrottorna	250—300 m
Skallbergsgrottan	230 m
Stränbergsgrottan	190 m
Hoverbergsgrottan	185 m

GROTTAN

1982. 17. évf. 2., p. 9.

Lengyelország (1982)

1000 m-nél hosszabb 13 barlang

Leghosszabbak:

Miętusia	9 040 m
Bańdzioch Kominiarski	8 700 m
Czarna	6 000 m
Wielka Śnieżna	5 100 m
Zimna	3 300 m

100 m-nél mélyebb 13 barlang

Legmélyebbek

Wielka Śnieżna	768 m
Bańdzioch Kominiarski	570 m
Wielka Litworowa	347 m
Ptasia Studnia—Lodowa	
Litworowa	295 m
Czarna	284 m

KRAS I SPELEOLOGIE

1982. 13. évf. 4. sz. p. 103—111.

Olaszország (1982)

4000 m-nél hosszabb 27 barlang (ebből 6 meghaladja a 10 km-t)

Leghosszabbak:

Buso de la Rana	21 395 m
Grotta di Monte Cucco	20 867 m
Complesso di Piaggiabella	19 785 m
Complesso Fighiera-Farolfi	18 000 m
Antro del Corchia	18 000 m
Grotta della Bigonda	10 070 m

500 m-nél mélyebb 37 barlang

Legmélyebbek:

Spluga della Preta	985 m
Antro del Corchia	950 m
Grotta di Monte Cucco	922 m
Abisso Michele Gortani	920 m
Abisso dei Draghi Volanti	870 m

PROGRESSIONE 10.

1982. 5. évf. 2., p. 34—35.

Spanyolország (1982)*Leghosszabb barlangok:*

Ojo Guarena	80 000 m
Systeme de la Pierre St-Martin	41 000 m
Torca de los Caballos — Cueva del Valle	36 100 m
Sima del Cueta—Cueva Coventosa—Cubera	23 460 m

Legmélyebb barlangok:

Systeme de la Pierre St-Martin	1 341 m
Illamina'Ko Ateak (BU 56)	1 338 m
Systeme de Badalona (B 15)	1 149 m
Pozu del Xitu	1 148 m
Sima G.E.S.M.	1 098 m
Torca d'Uriello	1 017 m

SPELUNCA

1983. jan.—márc. 9. p. 12.

Thaiföld (1992)*Leghosszabbak:*

Tham Chieng Dao (Chieng Mai)	4 850 m
Tham Pha Thai (Lampang)	1 180 m
Tham Tab Tao (Chieng Mai)	825 m
Tham Chieng Dao supérieure (Chieng Mai)	575 m
Tham Ko Phi Phi (Krabi)	407 m
Tham Suwan Kuha (Phangnga)	361 m
Tham Dao Deung (Kanchanaburi)	239 m
Tham Mae Pim (Ratchaburi)	171 m
Tham Phra Ngam (Nakhon Ratchasima)	135 m

GROTTES et GOUFFRES

1983. márc. 87. sz.

INNEN—ONNAN

„*GLOMDAL 82*” néven brit—norvég közös expedíciót szerveztek a sarkkör közelében (Glomdal térségében) levő glacio-karszt területre. Az expedíció közel 3,5 km hosszú új barlangszakaszt tárt fel, morfológiai és szedimentológiai megfigyeléseket végeztek és dokumentálta a korábban feltárt barlangokat is.

A *Cambridge University Caving Club (CUCC)* expedíciót szervezett az ausztriai Totes Gebirgében levő „*Schnellzughöhle*” rendszerbe, melyet 903 m mélységig, 4 km összhosszban tártak fel és térképeztek (a BCRA V. és III. fokozata szerint). A barlang végpontján szifon akadályozza a továbbjutást.

Az *Oxford University Cave Club (OUCC)* az É-spanyolországi Picos de Cornoin térségébe (Asturia), vezetett expedíciót, ahol a Pozu Jorcada Slanca aknák sorozatából álló zsombolyrendszerben 520 m-es mélységet értek el. A kutatók potenciális lehetőséget látnak ebben a rendszerben a bűvös 1500 m-es mélység átlépésére, melyet a jövő évi expedíció során kísérlelnek meg.

CAVES and CAVING / 1982. november, 18. sz.

Egy *bolgár expedíció* az ausztriai Knalstein F2 jelű barlangjában —470 m mélységig jutott le. Ugyanitt az F1 jelű barlangban —500 m-t értek el.

SPELEO FLASH / 1982. november, 134. sz. p. 19.